

Kdo byl kníže Clemens Wenzel Lothar Nepomuk Paul Anton von Metternich - Winneburg - Beilstein - Ochsenhausen, vévoda z Portelly, hrabě z Kynžvartu?

Narodil se 15. května 1773 v Koblenzu, porýnském městě na hranicích Francie a Německa. Jeho otec, František Jiří Karel, zastával funkci tajného rady prince Klimenta Václava Saského, trevírského kurfiřta. Matkou byla Beatrice Antonie (roz. hraběnka Kageneck), která patřila mezi přítelkyně císařovny Marie Terezie.

Metternich studoval v letech 1788 - 90 ve Štrasburku a v letech 1790 - 94 v Mohuči. Již jako mladík se projevoval jako člověk velice energický a vypočítavý, měl mimořádné diplomatické nadání. Měl velkou vášeň pro ženy, zajímal se o politiku a po celý svůj život věnoval značnou pozornost shromažďování majetku. Přestože vyrůstal v době rozmáhajícího se osvícenství, stal se z něho zarytý nepřítel demokratizace společnosti, v níž maximálně podporoval zachování výsad společenských tříd.

Dne 27. září 1795 se oženil s hraběnkou Marií Eleonorou von Kaunitz-Rittberg. Během třicetiletého manželství spolu měli 7 dětí. Po hraběčině smrti se oženil s o 33 let mladší baronkou Marií Antonií von Leykam, která mu porodila syna Richarda Klementa. Baronka však po dvou letech manželství umírá a Metternich se v roce 1831 ženil s uherskou hraběnkou Melánií Zichy-Feraris. Z jejich pěti dětí se dospělosti dožili dva synové a dcera. Dohromady měl Metternich 13 dětí, ne všechny se ale dožily dospělosti.

Rod Metternichů pobýval na svých panstvích v Plasích, Kynžvartu a Johannisbergu na Rýně.

Metternichova politická kariéra

Svou profesní kariéru zahájil, když po mohučských studiích nastoupil jako otcův asistent v Bruselu a poté jako vyslanec v Drážďanech v letech 1801 - 03. V roce 1803 se stejné funkce ujal v Berlíně. V letech 1806 - 09 zastával úřad rakouského velvyslance v Paříži a dne 8. října 1809 se oficiálně stal ministrem zahraničních věcí Rakouska. V následujícím roce převzal úřad státního kancléře a 25. května 1821 získal hodnost dvorního a státního kancléře a roku 1826 převzal předsednictví ministerských konferencí pro vnitřní záležitosti, čímž veškerou moc v Rakousku soustředil do svých rukou. V roce 1810 dostal Řád zlatého rouna a v říjnu 1813 získal dědičný knížecí titul. Dne 16. června 1814 se stal doktorem Univerzity v Oxfordu a 9. listopadu dosáhl titulu vévody z Portelly. Jedním z Metternichových nejvýznamnějších skutků se dne 14. března 1812 stalo uzavření spojenecké smlouvy mezi Rakouskem a Francií. O dva roky dříve pomohl sjednat sňatek Napoleona I. s Marií Luisou, dcerou Františka I. "Metternichovský absolutismus" byl ale na jaře 1848 hlavním terčem revoluce ve Vídni. Sám Metternich se spasil útekem přes Holandsko do Anglie. Když v Rakousku zavládla protirevoluce, vrací se tam r. 1851 i Metternich, ale nikdy už nenašel v politice své místo. Zemřel dne 11. června 1859 ve věku 86 let ve Vídni a jeho ostatky byly uloženy do rodinné hrobky v Plasích, nad jejímž vchodem je nápis PAX VOBIS - mír s vámi.

Metternich a Plasy

Celé plaské panství Metternich zakoupil poměrně levně od Náboženského fondu r. 1826. V Plasích se mu zalíbilo tak, že hledal vhodný objekt pro rodinnou hrobku. Nalezl jej v neužívaném kostele sv. Václava, který nechal posléze přestavět architektem Josefem Ondřejem Krannerem. V roce 1828 byly do rodinné hrobky převezeny pozůstatky členů knížecího rodu z Kynžvartu. V současné době je možné si hrobku prohlédnout, horní část bývalého kostela sv. Václava slouží jako smuteční síň.

V letech 1827-29 vystavěl Metternich v Plasích železářnu, původně zvanou Viktorova, která se sestávala z vysoké pece, kuplovací pece s parním strojem, slévárny kovů, sedmi bucharů,

táhla a cánovny, mechanické dílny se šesti soustruhy, hoblíky, šroubořezy a lisy. Patřila k typu dřevouhelných pecí s otevřenou hrudí, zvaných belgické. Vyráběla se zde strojní, užitková, funerální a umělecká litina. Při velké povodni byla v r. 1872 huť značně poškozena a o tři roky později byl provoz železářny zastaven.

Nyní je v budově bývalé huti otevřena výstavní síň plaské litiny, kde si návštěvníci mohou prohlédnout zajímavé exponáty. Při procházce po Plasích je možné zhlédnout litinovou kašnu, kandelábry a lucerny, domovní čísla na některých budovách, náhrobky a kříže na hřbitově, výzdobu metternichovské hrobky. Pozitivní přínos Metternicha byl v tom, že zprůmyslněním podpořil rozvoj města, negativním byla destrukce klášterního komplexu. A proto je fenomén Metternicha stále podceňován.